

ARXIU PSC

Perquè guanyï el Poble.

P S C

PSC-PSOE

MANIFEST ELECTORAL

Eleccions Municipals, maig 1983

Continuar el canvi

La nit del 28 d'octubre, quan començaven a conèixer-se els resultats de les eleccions legislatives, més de 10.000.000 de ciutadans sabien que el canvi havia començat.

S'iniciava aleshores una nova època en la història del nostre país. Deu milions de persones havien optat lliurement per una nova manera de governar-nos en la que les decisions es prenguessin a favor de la majoria i no pas dels privilegiats en la que la justícia substituís l'arbitrarietat i en la que la racionalitat de l'Administració acabés amb una llarga i lamentable tradició d'inoperància i despreci pel ciutadà.

Amb l'aclaparadora majoria pel canvi els socialistes estavem legitimats i obligats a acabar amb governs com els anteriors.

Governos que han contemplat la vida local com quelcom llunyà en l'espai i que s'havien demostrat incapaços de potenciar la democràcia en aquells fets que es produeixen més a prop del ciutadà.

Governos que han frenat reiteradament les competències de les corporacions locals, que han negat recursos i mitjans i que s'han oposat a un nou marc legal com la Llei de Règim Local.

Governos que han deixat intactes les formes d'especulació urbanística; que han afavorit la desigualtat en l'ensenyament i fins i tot en la sanitat.

Governos que han estat incapaços de garantir una mínima seguretat alimentària.

Governos que ho han tingut tot a les mans excepte la voluntat política de millorar i reformar el país.

Per això tanta gent va votar pel canvi.

Però val dir que aquesta gran majoria pel canvi no va forjar-se en un dia. Ni va anar-se configurant únicament en base als errors i a la política antipopular dels governos de la dreta. Tampoc podem pensar que la confiança que aquests deu milions de ciutadans van donar al Partit Socialista va ser un producte de les tècniques d'una campanya electoral.

La majoria pel canvi va anar-se fent a poc a poc. I a ella va contribuir-hi el lent i eficaç aprenentatge dels socialistes al front dels ajuntaments més importants del nostre país. Quan la dreta de sempre, temerosa de perdre els seus privilegis, anaven repetint que els socialistes no estavem preparats per a governar resultava que els socialistes ja estavem governant moltes de les ciutats i de les viles de Catalunya.

D'aquest llarg i fecund període de govern municipal dels socialistes n'han sorgit les següents reflexions i una certesa important: *el canvi ha de continuar i els socialistes som els únics amb autoritat moral per fer realitat aquest projecte.*

Aprenem a viure la democràcia...

La Democràcia no és una moda. La Democràcia no és un sistema de govern que pugui ser comparable amb altres experiències polítiques que ha patit el nostre poble.

La Democràcia és una manera d'entendre la vida que es basa en el respecte als altres ciutadans, en la justícia, la solidaritat i la tolerància de totes les opinions.

La Democràcia no és quelcom que ens ve donat pel caprici de la història, ans al contrari: la Democràcia és un fet que els ciutadans, voluntàriament, anem aprofundint dia a dia. Per això la Democràcia és difícil, però en canvi som molts els demòcrates. Per això la Democràcia sembla fràgil, però en canvi sabem que l'esperit democràtic és indestructible.

Cal entendre, doncs, que la Democràcia no consisteix únicament en l'acte d'anar a votar. Hi ha una gran diferència entre aquells partits que es serveixen de la Democràcia i aquells altres que serveixen a la Democràcia. Això els socialistes ho tenim molt clar. I els ciutadans que han vist els socialistes al front de la gestió dels seus ajuntaments ho comencen a entendre.

Els socialistes ens hem proposat fer de cada ajuntament un model d'institució democràtica.

Això vol dir que els socialistes volem seguir governant els pobles i les ciutats amb tothom i per a tothom. I ho volem fer als pobles i a les ciutats perquè el contacte més directe amb el que és l'organització democràtica de la societat el troba el ciutadà als municipis on viu i on hi treballa.

Allà és forma la nostra consciència social. Allà es veuen les transformacions socials, petites si voleu, però significatives i esperançadores com les que hem impulsat en aquests darrers quatre anys.

En aquests darrers quatre anys els socialistes hem esmerçat tots els esforços per fer vigents, des dels ajuntaments, els valors que inspiren el socialisme: la llibertat, la justícia i la solidaritat.

Gràcies als socialistes els nostres pobles i les nostres ciutats s'han convertit en una escola permanent de democràcia.

Gràcies als socialistes la Democràcia avui no ens sembla tan difícil ni tan fràgil com la veiem fa un temps.

Uns municipis per l'any 2000

Mals gestors seriem, però, si la nostra acció de govern es limités a la mera exaltació d'uns valors engrescadors. Les grans paraules perden sentit si no van acompanyades de fets de govern.

En aquests quatre anys els socialistes hem

deixat les grans paraules en un segon terme i hem optat per les petites i difícils feines de la vida municipal. En aquest temps hem hagut de refer la confiança dels ciutadans en les seves institucions més properes. I hem hagut de procedir a accions enèrgiques i imaginatives, accions de govern que ens poguessin veure i que es poguessin tocar, que parlessin per sí mateixes de que els ajuntaments de Catalunya tornaven, finalment, a funcionar.

No cal fer gaire memòria per recordar la simplicitat del nostre programa de fa quatre anys.

Voliem un canvi en la vida de les ciutats i dels pobles.

Voliem potenciar una Administració local que fornís al ciutadà nous serveis en quantitat i qualitat suficient.

Voliem que els ajuntaments es financessin d'una manera digna.

Voliem que tot el relacionat amb els ajuntaments fós clar i net.

Voliem, en definitiva, ajuntaments eficaços.

Quatre anys més tard podem afirmar amb orgull que, allà on els socialistes vam comptar amb la confiança del poble, hem assolit aquests objectius i ens disposem, d'ara en endavant, a continuar aquest canvi trascendental en la vida pública del nostre país.

Avui les nostres ciutats i els nostres pobles han experimentat el veritable significat de la paraula *llibertat*. Les festes populars, l'accés a la cultura, la seguretat d'uns serveis socials municipals, etc., han vingut a satisfer el dret fonamental de tot ciutadà: el dret a una ciutat socialment avançada, humana i amb elevades cotes de benestar social.

Avui, també, estem a punt d'assolir una Administració local racional i al servei del poble. La gent ha perdut la por a anar a l'Ajuntament i l'Ajuntament ha penetrat a les cases dels ciutadans exposant-li els seus drets i demanant-li la seva participació.

Avui aquests ajuntaments han vist créixer els seus pressupostos d'una manera que no té precedents en els anys anteriors. En breu els municipis ja no hauràn d'anar pidolant diners a Madrid o a la Plaça de Sant Jaume. Estem tendint a formar hisendes municipals autosuficients sense que això repercuteixi en un increment desmesurat de la pressió fiscal.

Avui el ciutadà comença a tenir la sensació de que l'Ajuntament està administrant honestament els diners dels ciutadans. Per primer cop en la història de l'Administració Pública del nostre país, el poble comença a participar del govern municipal. La imatge dels ajuntaments ha canviat i han passat de ser un mal menor a ser nuclis de gestió necessaris pels serveis de la col·lectivitat.

Avui els ajuntaments han assolit una capacitat d'iniciativa que els fa competir en eficàcia amb la, fins ara, intocable Administració

central. Allà on els socialistes hem estat al govern hem anat acumulant una experiència valiosíssima cara als propers quatre anys de mandat. Hem sabut adaptar solucions ràpides als problemes imprevistos. Hem reformat i mecanitzat les tasques administratives. Hem plantejat urbanísticament les ciutats cara al futur. En quatre anys hem construït unes institucions locals modernes, eficaces, honestes i amb empena en vistes a la darrera dècada del segle.

Tot és a punt, doncs, per continuar i aprofundir el canvi municipal.

Volem ajuntaments transparents

Els regidors socialistes no són com els d'abans.

Els regidors socialistes no es dedicaran mai a fer fugir divises per la frontera ni s'aprofitaran del seu càrrec per fer negocis immobiliaris.

Els nostres regidors i alcaldes treuen hores de la son i de la família per gestionar la vostra vila. Si algun dia se'n van de l'Ajuntament ho faràn amb les mans tan buides com quan hi van entrar.

Durant aquest temps hem volgut convertir els ajuntaments socialistes en edificis de vidre transparent on tot fos a l'abast dels ciutadans. Estem convençuts que la transparència d'un material tan fràgil com el vidre és el que dona a les nostres institucions democràtiques la solidesa indestructible que van assolint. En quatre anys hem hagut d'aprendre a anar a l'arrel dels problemes del municipi i ho hem fet amb un profund respecte als diners que la comunitat ens ha confiat.

Aquests quatre anys transcorreguts han posat a prova el tremp i la imaginació dels regidors socialistes, sobre tot pel que fa a l'eixugament del deute i a l'ampliació dels pressupostos.

Tots recordem com la dreta va rebre els primers ajuntaments socialistes. Els seus líders parlaven de la manca d'experiència dels socialistes i de l'inminent esfondrament de les economies municipals.

Bé és veritat que aquesta dreta tan experimentada ens ho va posar difícil. Els governos espanyols d'UCD i el govern català de CiU van entestar-se en veure els ajuntaments com els principals enemics dels seus interessos conservadors. Aquesta dreta, ja sigui parlant en català com parlant en castellà, ha malgastat quatre anys en mantenir la tesi de que els municipis no havien de tenir un protagonisme excessiu en la resolució dels seus propis problemes.

Però els ciutadans del nostre país saben distingir perfectament a quin nivell cal anar a exigir les responsabilitats. Els ajuntaments

socialistes han vist durant aquests quatre anys com al deute heretat de l'etapa franquista calia afegir-l'hi el retard i el bloqueig amb que els successius governs de la UCD van voler aturar els recursos i les lleis que haguessin pogut sanear les hisendes municipals.

Igualment, la por inexplicable que el govern del president Pujol ha manifestat davant els municipis socialistes negant-lis el suport necessari, ha entorpit en alguns moments la dinàmica municipal engegada pels socialistes. El sectarisme quasi inaudit amb que s'ha afavorit a les poblacions amb alcalde de Convergència i Unió ha esdevingut una constant tan lamentable i tan evident que el ciutadà conscient difícilment podrà oblidar a l'hora del vot.

Malgrat aquesta constant obstrucció de la dreta els socialistes hem sabut vèncer la migradesa dels medis instrumentals i econòmics amb un nou estil polític basat en la imaginació, el treball i l'eficàcia. El lamentable espectacle d'una dreta que ha de recórrer als atacs personals i a l'enviliment del debat polític perquè no te cap element de crítica tangible, és una bona mostra del nerviosisme d'aquells sectors privilegiats que, fins ara, estaven acostumats a disposar de l'espai de tots pel propi benefici.

Contra el formigó armat de les immobiliàries i del gran capital hem d'enfortir els nostres ajuntaments de vidre. Contra la calúmnia hi oposem la transparència. Contra la dreta oferim el progrés al costat del poble.

La participació, una actitud més enllà del vot...

Els socialistes no hem necessitat mai recordar que estavem a prop del poble. Els socialistes som poble. Els nostres regidors són treballadors del camp i de les fàbriques, de les oficines i de les escoles, de les universitats i del comerç. Els coneixeu. Viuen a la vostra escala, al vostre carrer. Heu jugat amb ells quan ereu petits i els diumenges coincidíu al cafè o al fútbol. Parlem el mateix llenguatge i volem les mateixes coses. Per això, possiblement, van ser escollits.

Es lògic, doncs, que aquests regidors no deixin d'estar en contacte amb vosaltres quan arribin al govern municipal. Els regidors socialistes no són uns professionals de la política ni esperen treure'n cap benefici. Necessiten tan el vostre vot com les vostres suggerències i les vostres crítiques.

Es per això que els socialistes volem que hi hagi un intercanvi permanent entre els ciutadans i el consistori. Es per això que els socialistes no solament parlem de participació ciutadana sinó que, contràriament als altres partits, donem elements reals per a que els ciutadans participin en el govern de la ciutat.

Mentre la dreta sedueix al seu votant per abandonar-lo un cop ha assolit els seus propòsits, els ajuntaments socialistes han donat bones mostres d'aquesta voluntat de fer ciutat amb els ciutadans. Els qui viuen a poblacions amb govern socialista hauràn vist probablement com els seus regidors anaven casa per casa per explicar el Pla General d'Ordenació Urbana de cada indret, hauran comprovat com periòdicament se'ls hi sotmetia a consulta de l'espai de tots pel propi benefici.

Contra el formigó armat de les immobiliàries i del gran capital hem d'enfortir els nostres ajuntaments de vidre. Contra la calúmnia hi oposem la transparència. Contra la dreta oferim el progrés al costat del poble.

La obscura feina de «fer dissabte»

Es difícil, des de fora, poder fer-se càrrec de la delicada i lenta tasca que ha significat la reorganització interna de l'Administració local que hem hagut d'acometre els socialistes allà on ens hem encarregat del govern municipal.

Molts anys de formes de treball anquilosades, molts anys d'autoritarisme i arbitrarietats, havien deixat en bona part dels municipis una maquinària administrativa que, amb l'adveniment de la Democràcia, grinyolava per tot arreu.

Els socialistes hem lluitat per recuperar el protagonisme dels polítics, com a representants legítims del poble, en tot allò que podia afectar decisivament a la comunitat municipal. Poc a poc hem anat acabant la burocràcia mecànica imperant. Els ajuntaments socialistes han anat tendint a que cada cas, cada problema, cada ciutadà, fos contemplat per l'Administració local de forma individual i s'arbitrés una solució d'acord amb l'interès de la majoria i d'acord amb el més escrupulós compliment de la justícia.

En aquesta tasca de racionalització i de «fer dissabte» dels ajuntaments franquistes, els socialistes hem hagut de fer front als deutes acumulats en bona part dels municipis de Catalunya i ens hem vist obligats a revisar i posar al dia el patrimoni dels ajuntaments. Aquesta revisió ens ha permès un inventari actualitzat i revalorat dels bens de tots els ciutadans, la defensa dels quals havia estat sovint ignorada ja fos per desídia o per mala fe.

Hem tornat, doncs, al poble dues coses que, a nivell municipal s'havien anat oblidant; la consciència del patrimoni col·lectiu de cada ajuntament i la prioritat del diàleg sobre la burocràcia.

Aquest és per nosaltres el camí del progrés.

La nova cara de la vella dreta

Amb les eleccions municipals que ara van a celebrar-se i amb la victòria socialista a les passades eleccions legislatives ha arribat el moment de deixar de parlar dels quaranta anys de franquisme com un element de confrontació política.

Un període de democràcia municipal, deu milions de vots al Partit Socialista i el rebuig unànim que va provocar l'intent de cop d'Estat del 23 de febrer són fets prou indicatius de que ens trobem en una nova situació en la que tant els treballadors com els privilegiats han de refer les seves ofertes electorals.

Els socialistes som treballadors, provenim del món del treball i ens adrecem als treballadors. Avui per avui el 70% dels homes i dones de Catalunya viuen en poblacions governades pels representants polítics de la classe treballadora. Aquesta presència sols és deguda a la connexió dels treballadors amb tots els projectes de progrés tendents a furnir una vida més digna, més lliure i més justa als sectors que fins ara han estat els més desfavorits de la societat.

Si això els treballadors ho tenim clar no és pot dir el mateix de la dreta.

El definitiu enfonsament del franquisme i dels seus instruments de poder va deixar a la dreta del país sense una formulació política que li permetés seguir controlant i mantenint la seva situació de privilegi. A Espanya, la UCD va ser una sortida d'urgència de la dreta per tal de trampejar la transició. I va ser aquesta mateixa dreta la que va prescindir de la UCD quan li va convenir per passar a consolidar l'opció d'Aliança Popular.

A Catalunya les coses van anar una mica diferents. En els seus orígens Convergència no va arribar a comptar amb el suport del gran capital de Catalunya, el qual, davant la transició va anar assajant diverses fórmules que es distanciessin de l'aleshores pregonat centre-esquerra de Convergència. Els successius fracassos electorals d'aquestes formacions directament inspirades per la patronal (Lliga de Catalunya, Solidaritat Catalana i finalment la mateixa CC-UCD) van aconsellar a la dreta real catalana l'aprofitament de l'únic partit que podia representar-la amb possibilitat d'èxit: Convergència.

Es en aquest moment quan el dubtós caràcter de centre-esquerra que hom atribuïa al partit del Sr. Pujol es perd definitivament. La dreta del capital, dels bancs, de les immobiliàries, de la indústria, desembarca a CiU de tal manera que aquest partit passa a ser, un cop al govern de la Generalitat, l'únic representant viable de la dreta.

Avui, a les llistes municipals i legislatives de

Convergència hi conviuen demòcrates convençuts amb ex-alcaldes franquistes, antics «procuradores en Cortes» i membres significats de l'antic règim afectats per una sobtada inflamació «nacionalista».

D'altra banda, que CiU és el màxim partit de la dreta reaccionària catalana ho demostren els escassos escrúpols que el partit del Sr. Pujol ha tingut per acollir a les seves llistes a les escorrialles del Centrisme i per pactar amb un partit com Aliança Popular, partit que entre altres coses, inclou en el seu programa una mesura tan «nacionalista» com és la reforma del títol VIII de la Constitució que estableix les bases de l'Estat de les Autonomies.

Per si això fos poc, el curriculum del candidat convergent a l'alcaldia de Barcelona, sr. Trias Fargas, no pot ser més significatiu de l'opció que ve a representar. La gran banca no hagués pogut trobar un candidat millor.

Es per això que no és pas estrany que la dreta catalana de Convergència abandonés la política de progrés que ha fet possible aquests primers quatre anys d'ajuntaments democràtics de Catalunya. Cal recordar-ho:

Tot el que s'ha avançat als nostres municipis, tot allò que s'ha anat guanyant pel poble, totes aquelles millores que avui poden lluir les viles i ciutats governades per l'esquerra s'han dut a terme amb la constant oposició dels regidors de Convergència.

Es per això que no ens ha de sobtar que el govern de CiU a la Generalitat —com abans el govern d'UCD a Madrid— retalli i demori les subvencions als ajuntaments d'esquerra i aboqui les seves inversions als ajuntaments convergents.

Es per això que no podem esperar altra cosa d'aquesta dreta privilegiada i poderosa que una campanya basada en la calúmnia i divulgada amb els grans mitjans dels que disposa. Els qui controlen i financien els partits de la dreta saben que obtenir el govern d'una ciutat no és tant una victòria política com simplement un bon negoci.

Aquells que creiem que l'ajuntament ha de ser del poble hem de demostrar amb el nostre vot que el progrés, la justícia i la qualitat de vida no poden ser negociables.

Senzillament, hem començat a avançar i no podem tornar enrretra.

Fer cosetes o fer ciutats...

No n'hi ha prou amb asfaltar un carrer si la canalla no té lloc per jugar.

No n'hi ha prou amb inaugurar monuments si el ciutadà no té altra font de coneixement que la televisió.

No n'hi ha prou amb comprar una ambulància si els malalts han de perdre un dia per anar al metge.

La qualitat de vida no és altra cosa que equilibrar totes aquelles necessitats que el ciutadà reclama i que sovint tan sols se li satisfan parcialment.

Aquesta voluntat d'assolir una alta qualitat de vida equilibrada i per tothom és el que diferencia la proposta socialista de les propostes de la dreta.

Darrera de cada acte polític hi ha una actitud davant la societat. És molt diferent aixecar un monument commemoratiu al centre de la ciutat que anar obrint places als barris més desfavorits. És molt diferent subvencionar un club de golf que construir un poliesportiu municipal. És molt diferent editar un luxós anuari sobre les activitats de l'Ajuntament que fer arribar cada mes un butlletí municipal a cada ciutadà o que instal·lar taulons d'anuncis pels carrers.

En aquest sentit l'actitud socialista ha estat inequívoca. En el temps que hem estat al front dels ajuntaments hem obert el camí del progrés, no pas amb una política de pedaçs sinó amb una política clara de transformació i millora dels nostres municipis entesos com a llocs vius on hi transcorre la vida dels ciutadans, no com a ciutats monumentals o indrets destinats a l'especulació. I ha estat aquesta política de sanejament, transformació i millora la que ens permetrà continuar la nova fase que ens espera.

Sabem que l'acció municipal no es limita a l'obtenció de més i més recursos econòmics per anar «fent cosetes» aïllades com fa la dreta.

Aquest «fer cosetes» amb que la dreta vol ocultar la seva manca de política municipal ha estat la tònica dominant tant dels ajuntaments de CiU com del mateix govern de la Generalitat. I és lògic que la dreta actui d'aquesta manera ambigua. La dreta no pot acometre la redacció d'un Pla General d'Ordenació Urbana per més urgent i necessari que aquest sigui. I no pot perquè està lligada pels interessos dels especuladors i dels grans propietaris urbans. La dreta no pot potenciar una escola municipal de qualitat, simplement perquè en els seus pre-supòsits ideològics s'hi contempla la defensa a ultrança de l'escola privada. La dreta no pot projectar un pla municipal d'acció contra l'atur perquè en cap moment el tema de l'atur ha estat prioritari en els seus programes. La dreta no impulsarà la creació de gabinets de planificació familiar perquè els privilegiats sempre han tingut solucions de pagament per tot el que fa referència a la sanitat.

Aquestes impossibilitats que la dreta ha demostrat al front dels ajuntaments calia disfressar-les amb una política d'obres aïllades, de clientelisme entre els sectors que li donen suport i d'un fals prestigi institucional.

Els socialistes creiem que cal anar molt més enllà. L'acció municipal que seguirem desenvolupant ha d'anar reinventant una *cultura política* en la que el ciutadà sàpiga distingir en

cada acció de govern a qui beneficia i a qui perjudica, què és més rendible i què ho és menys, què és una acció aïllada i què és una política general de canvi i de progrés. Els socialistes volem que les nostres viles i ciutats vagin omplint-se de ciutadans informats i exigents que s'engresquin en la suggestiva tasca de fer que els nostres municipis millorin i que la nostra societat vagi endavant, a força de fets i a força de crítiques.

Ens trobem al final d'una etapa i al començament d'una altra.

Ara som quatre anys més vells que quan vam començar. Som doncs, tots plegats, quatre anys més savis. Ara sabem el que convé a les nostres ciutats i viles.

Però sobretot hem après a saber allò que no convé.

Hem après a distingir entre la política de cada dia i la política-espectacle, entre l'honestetat de la feina ben feta i la demagogia dels pedaçs que volen amagar l'implacable incompliment de les promeses de la dreta...

Volem l'autonomia municipal

Per poc que viatgem per qualsevol país de l'Europa occidental comprovarem que els ajuntaments disposen d'unes capacitats d'actuació i de gestió que tripliquen les que es donen a Espanya.

Bé es veritat que en els darrers anys la situació pressupostària dels ajuntaments ha millorat respecte altres temps. Però som encara molt lluny d'assolir l'autonomia municipal que els socialistes estem propugnant des de fa temps.

¿I què és l'autonomia municipal?

L'autonomia municipal no és altra cosa que un increment substancial de les dotacions econòmiques que l'Estat fa als municipis de tal manera que aquests no es vegin obligats a dependre dels diners d'instàncies superiors per resoldre problemes que sovint poden ser urgents. L'autonomia municipal consisteix doncs en la capacitat de cada municipi de programar la seva actuació de govern en funció de les seves necessitats específiques i, sobre tot, en la disponibilitat econòmica per actuar.

Sense una autonomia municipal verdadera els ajuntaments no poden impulsar els serveis que els hi reclamen els ciutadans i han de dependre del bon humor dels encarregats de les subvencions governamentals o del favoritisme polític. I aquesta autonomia municipal, en la mesura que és un criteri objectiu de finançament, no acaba de ser del gust de la dreta.

Quan el president de la Generalitat gosa afirmar com ha fet reiteradament que l'autonomia municipal «lamina» o debilita l'autonomia de Catalunya està amagant l'ou de la

política discriminatòria que el seu govern ha seguit en matèria de subvencions i ajuts als municipis catalans. En poc valora el Sr. Pujol l'autonomia de Catalunya quan ve a considerar que un servei de planificació familiar a Igualada o la construcció d'un teatre municipal a Olesa, posem per cas, debiliten l'autonomia catalana!

Per això volem l'autonomia municipal.

Per no dependre de ningú.

Perque sigui el poble qui digui en que i com s'han d'esmerçar els diners del poble.

Hem de guanyar pel poble

Els deu milions de vots pel canvi de les eleccions legislatives de l'any passat no ens han de fer oblidar el perill cert de que la dreta recuperi, si voleu sota formes més civilitzades i pretesament «nacionalistes», els ajuntaments del poble.

Efectivament, la dreta pot guanyar aquestes eleccions. Està disposada a guanyar-les. Disposa dels diners i dels mitjans, de les mentides i de la demagogia per fer-ho. La victòria socialista a les anteriors legislatives els ha obligat a treure's les cares. Ara ja no hi ha «centre», ni «centre-dreta», ni «centre-esquerra», ni «dreta moderada»: enfront els socialistes s'alça la dreta de sempre disposada a governar les ciutats del poble a costa de les aliances més vergonyants...

Per la dignitat de les nostres ciutats i viles, tots aquells ciutadans que creguin en la llibertat i en la tolerància, que creguin en el desenvolupament integral de l'home i del seu entorn hem de fer pinya a l'entorn de les candidatures progressistes, a l'entorn dels socialistes.

Hem d'impedir que la dreta guanyi com a única garantia per a que el canvi que el poble va votar el 28 d'octubre pugui seguir endavant.

Hem d'impedir que la dreta recuperi els nostres municipis que va detentar durant tants anys, simplement perquè no podem tornar endarrera; perquè cal defensar els avenços obtinguts; perquè hem de donar als nostres fills uns ciutats i unes viles ordenades, harmòniques, democràtiques, molt millors que les que vam trobar quan el poble va començar a fer-se càrrec de la seva gestió. Hem d'impedir que la dreta governi els ajuntaments perquè avui les ciutats de Catalunya són massa complicades pel pensament exclusivista i intolerant de la dreta. Per les nostres ciutats hi passen joves en atur i jubilats sense assistència, minories marginals i majories silencioses, ciutadans laics i ciutadans creients, entusiastes del «rock» i colles sardanistes, obrers industrials i pagesos. A les nostres ciutats hi ha barris dormitori i barris residencials, zones monumentals i zones comercials, llocs on es parla en català i llocs on encara només es parla en castellà, penyes flamenques i esbarts dansaires... les ciutats i viles del nostre país, a l'igual que totes les del món, no permeten un govern autoritari o exclouent com el que s'amaga sota els pressupòsits d'Aliança Popular o de Convergència i Unió. Les grans ciutats del planeta estan governades per l'esquerra. Catalunya és una gran ciutat de ciutats. Una de les més grans.

Hem d'impedir que la dreta governi als nostres municipis per dignitat, per eficàcia, pel poble que som tots. En definitiva, hem de guanyar pel poble.